

РЕШЕНИЕ

N 65

гр. Перник, 01 юли 2010 г.

В И М Е Т О Н А

Н А Р О Д А

Административен съд
съдебно заседание на втори юни
година в състав:

Перник, в открито
две хиляди и десета

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев Членове:
Светлана Димитрова Емилия Иванова

при секретаря Т.М. и с участието на прокурора Светлана Фотева, като разгледа докладваното от председателя Георгиев КНАХ дело N 64 по описа за 2010 г. , за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административно процесуалния кодекс.

С решение № 14/22.02.2010г., постановено по НАХД № 1378/2009г. по описа на Районен съд Перник е изменено наказателно постановление № 14/1400242 от 05.11.2009г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" гр. Перник, с което на основание чл. 414, ал. 3 от КТ е наложено на "*****" ООД, гр. Перник, в качеството му на работодател, представлявано от Е.А.Г. - управител, административно наказание имуществена санкция в размер на 15 000 /петнадесет хиляди/лв. за нарушение по чл. 62, ал. 1, във връзка с чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда, като въззивният съд е приел, че е налице маловажен случай и е приложил разпоредбата на чл. 415в от КТ, като е намалил размера на санкцията от 15 000 лв. на имуществена санкция в размер на 100 лв.

Недоволни от така постановеното решение Дирекция "Инспекция по труда" гр. Перник го обжалват и молят да бъде отменено, като незаконосъобразно и неправилно. В касационната жалба се твърди, че въззивният съд не е преценил правилно доказателствата по делото и настъпилите от нарушението вредни последици и неправилно е приложил разпоредбата на чл. 415в от КТ. Направено е искане за отмяна на въззивното решение и постановяване на решение, с което наказателното постановление да бъде потвърдено.

Ответната страна пледира, че постановеният първоинстанционен акт е правилен и законосъобразен и следва да бъде оставен в сила.

Окръжна прокуратура Перник предлага решението да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно.

Административен съд Перник, след като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намери следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 211 ал. 1 от АПК, поради което се дължи нейното разглеждане по същество.

В касационното производство страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество жалбата против решението на въззивния съд е неоснователна.

Пред Районния съд производството е образувано по жалба от "*****" ООД гр. Перник, представлявано от управителя Е.А.Г., против наказателно постановление № 14/1400242 от 05.11.2009 г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" Перник. С Наказателното постановление, издадено въз основа на акт за установяване на административно нарушение № 14-1400242 от 22.10.2009г. на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 15 000 лв., на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 от КТ за нарушение по чл. 62, ал. 1, във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ. В АУАН и съставеното, въз основа на него наказателно постановление са изложени обстоятелства, които административно наказващият орган е преценил като нарушение на чл. 62, ал. 1, във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ, за това, че на 20.10.2009г. при извършена проверка в обект на дружеството, проверяващите са установили, че в „***** " ООД работи като касиер лицето Людмила Тодорова Г., като същата е допусната на работа от работодателя без сключен писмен трудов договор.

Районен съд Перник е стигнал до извода за съставомерност на деянието по чл. 62, ал. 1, във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ, тъй като действително на 20.10.2009 г. Г. е работила като касиер в „Еди 2005" ООД, стопанисван от дружеството и към този момент не е имала сключен писмен договор. Деянието по чл. 63, ал. 1, вр. чл.1, ал.2 от КТ е съставомерно. Базирайки се на събраните по делото гласни и писмени доказателства, въззивният съд е приел, че е налице маловажен случай, като е приложил нормата на чл. 415в от КТ, визиращ именно такива случаи. За да стигне до този извод въззивният съд е отчел следните факти - между фирмата -работодател и работника Г. е имало сключен граждански договор от 14.10.2009 г. , декларация подпълнена от работничката, постановление за обявяването за съществуване на трудово правоотношение със срок 23.10.2009 г. След датата на проверката, преди съставянето на АУАН между търговското дружество-работодател и Г. е сключен писмен трудов договор и

е изпратено уведомление по чл. 62, ал. 4 от КТ от дата 22.10.2009г. и е било налице валидно трудово правоотношение. По тези факти няма спор по делото. Няма данни фирмата работодател да е извършила други нарушения по спазване на трудовото законодателство или поне такива не са представени от административно наказващия орган пред съда. Според легалната дефиниция на термина "маловажен случай", която е дадена в чл. 93, т. 9 от НК "маловажен случай" има тогава, когато извършеното административно нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. Установеното нарушение е за първи път. Преценката за това, дали се касае за "маловажен случай" и следва ли да се приложи специалната норма на чл. 415в от КТ е предоставена на административно наказващия орган и същия е трябвало да съобрази, че наложената санкция не съответства на целите на наказанието, предвидено в ЗАНН, а именно: да се предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани, респективно фирми. В конкретния случай санкцията, наложена от административно наказващия орган в този си размер би постигнала целения в чл. 12 от ЗАНН ефект още повече, че по делото не са представени никакви доказателства за финансовото /имотното/ състояние на фирмата нарушител.

Пред въззивната инстанция не се е спорило и административно наказващия орган не е представил доказателства от нарушението да са произтекли вредни последици за работника. В доказателствена тежест на административно наказващия орган е да посочи и установи вредни последици, ако счита, че са налице такива, което за случая не е сторено.

Въззивният съд е счел, че са налице кумулативно и трите предпоставки за квалифициране на нарушението, като маловажно такова по смисъла на чл. 415в от КТ, което е основание за налагане на санкция по привилегирования състав на този текст.

Водим от изложеното, съдът

Р Е Ш И :

Остава в сила решение № 14/22.02.2010г., постановено по НАХД № 1378/2009г. по описа на Районен съд Перник.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: /п/

Членове: /п/